

— III. K průkazu pohledávky, dary zůstavitelovy, která vznikla postupem části pohledávky tchána zůstavitelova za obchod tomuto přenechaný, stačí výtah z obchodních knih, byť šlo snad o věno dceřino.

(Nález ze dne 10. října 1921 č. 7103.)

Poplatek nemovitostní: Koupil-li někdo touze smlouvou od téže osoby polovice různých nemovitostí za zvláště udané kupní ceny, sluší vyměřiti poplatek z úhrnu kupních cen. (§ 5., odst. 2. zák. ze dne 18. června 1901 č. 74 ř. z.)

(Nález ze dne 10. října 1921 č. 9267.)

Poplatky dědické: Ke znehodnocení dluhopisů válečných půjček po dni nápadu dědického netřeba hleděti, když dědicové nežádali za soudní odhad a úřad přidržel se hodnoty udané v pozůstalostním výkaze.

(Nález ze dne 10. října 1921 č. 9700.)

Poplatek nemovitostní: Nabyli-li zeť zůstavitelův jednáním mezi živými od dědiců polovice pozůstalostní nemovitosti, řídí se výše poplatku z tohoto druhého převodu poměrem nabyvatelovým k těmto dědicům.

(Nález ze dne 17. října 1921 č. 8547.)

Poplatkový ekvivalent: Úmluva, že jeden z obou veřejných společníků pro případ, že druhý ze společnosti vystoupí nebo zemře, má právo vyběti bez likvidace druhého společníka resp. jeho dědice, a podnik sám nebo s jinými společníky dále provozovati, neznamená, že společnost nezanikne v tomto případě.

(Nález ze dne 25. října 1921 č. 13.545.)

Poplatky pozůstalostní: Pohledávka věřitelova z důvodu, že zůstavitelku živil a poskytoval jí byt, musí býti prokázána způsobem uvedeným v § 21. nař. min. fin. z 29. prosince 1915 č. 397 ř. z., pokud jde o dobu přesahující dvě leta (§ 23.).

(Nález ze dne 4. listopadu 1921 č. 14.163.)

Poplatek ze smlouvy kupní: I. Listina ve formě smlouvy podepsané jednou stranou a nalezající se v rukou druhé strany není obchodní korespondencí prostou poplatku. — II. Smlouva o dodávce celé úrody ovoce za denní tržní ceny není smlouvou odváznou, ani smlouvou kupní, nýbrž smlouvou dodávací. — III. Vadou řízení jest, nebylo-li straně před rozhodnutím o poplatku z kupní smlouvy sděleno znalecké dobrozdání o kupní ceně.

(Nález ze dne 14. listopadu 1921 č. 9698.)

Rozhodnutí ze „Souboru legislativy a judikatury“.

(Nákl. knihtiskárny Štursa, Kraut a spol. v Brně, Kopečná 41.)

a) Oddělení administrativní.

Počítá-li se při vyšetření přírůstku hodnoty jako hodnota nabývací hodnota obecná ke dni 1. ledna 1903, nelze při výpočtu procenta snížení dávky dle § 13. čes. dávkového řádu z r. 1915 hleděti k době držby před 1. lednem 1903.

Nález ze dne 11. září 1922 č. 9906.

Je nezákonným, odepře-li státní pozemkový úřad souhlas ku zcizení deskového statku dle zák. ze dne 9. listopadu 1918 č. 32 sb. z. a n. proto, poněvadž zcizovací cena značně přesahuje cenu nabývací (spekulační prodej).

Nález ze dne 31. října 1922 č. 15.750.

1. Dle § 2., 1. odst. zákona ze dne 27. ledna 1922 č. 45 sb. nelze vyvlastniti jako pozemek k účelům obývacím nezužítovaný pozemek, na kterém stojí stavba, která sice není domem obytným dle zákona stavebního, která však skutečně je obývána.

2. Pozemek takový je k účelům obývacím zužítován, třeba by obyvatel stavby používal jen části její, nikoli budovy celé.

Nález ze dne 9. října 1922 č. 8460/22.

b) Oddělení judičiální.

Banka není povinná vyplatiti vklad jakémukoliv přínosci

vkladní knížky, nýbrž jen tomu, koho považuje za poctivého držitele.

(Rozh. ze dne 20. září 1920 R. I. 776/20.) Uveřejněno: Prager Archiv 1922, str. 709, čís. 115.

Postoupil-li knihovní vlastník též pozemek dvěma různým osobám, připadá té osobě, která dříve zažádala o vklad vlastnického práva, toto knihovní pořadí přísluší knihovnímu vlastníku bez ohledu na to, zda věděl o dřívějším kupu.

Rozh. ze dne 27. září 1921 Rv. II. 177/21.) Uveřejněno: Prager Archiv 1922, str. 709, čís. 116.

Petenční právo je omezeno jen na případ, že věci způsobena byla škoda, anebo že na věc učiněn byl náklad, anebo že byla učiněna vydání na zachování věci.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1922, Rv. II. 312/21.) Uveřejněno: Prager Archiv 1922, str. 709, čís. 118.

Písemné poslední pořízení, pro formální poklesek neplatné, lze, vyhověno-li požadavkům §§ 585. a 586. obč. z. zachovati v platnosti jako ústní poslední pořízení, leda, že by se dokázalo, že zůstavitel chtěl pořídití jen písemně a vyloučiti každou jinou formu posledního pořízení.

Při úvaze, zda v těchto případech vyhověno požadavkům §§ 585. a 586. obč. zák., nelze pisatele posledního pořízení pro tuto okolnost o sobě pominouti jako svědka ústního posledního pořízení.

(Plenární rozhodnutí ze dne 13. března 1922, č. pres. 110/22.) Uveřejněno: Sb. min. sprav. 1922, č. 181.

Ohrožení pohledávky je posuzovati s hlediska věřitelova: oddělení jmění možno i tehdy povolit, bylo-li vše u soudu složeno. Podání žaloby nedostačuje ještě, aby pohledávka byla osvědčena.

(Rozh. ze dne 8. března 1922 R. I. 236/22.) Uveřejněno: Prager Archiv 1922, str. 709, čís. 117.

Dů odevzdání pozůstalosti ručí dědic, i přihlásil-li se bezvýjimečně, jen jménem pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 14. února 1922 R. I. 179/22.) Uveřejněno: Sb. min. sprav. 1922, č. 169.

Pakli se strany jinak nedohodly, nemění se rozlukou manželství podle § 15. zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 Sb. z. a n. ničeho na alimentární povinnosti manžela vůči manželce, která nebyla dřívějším rozvodem vinná; kterýkoliv z manželů může však z důležitých příčin žádati za nové uspořádání majetkových poměrů. Při novém uspořádání dlužno vzítí zřetel na majetkové poměry manželčiny.

(Rozh. ze dne 29. března 1922, Rv. II. 9/22.) Uveřejněno: Sb. min. sprav. 1922, čís. 179.

Zpeněžených zabavených společenských podílů společností s ručením omezeným nelze povolití nucenou správou, nýbrž jen nuceným prodejem.

(Rozh. ze dne 14. února 1922 R. I. 180/22.) Uveřejněno: Právnik 1922, str. 235.

Obeslání k sepsání úmrtního zápisu dlužno pokládati za vvrozumění o úmrtí po rozumu čl. IX. zákona ze dne 1. dubna 1921. čís. 161. sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 15. února 1922 Rv. I. 168/22.) Uveřejněno: Sb. min. sprav. civ. čís. 183.

Není-li smluvené odbytné, složené nemanželským otcem jeho dítě, vyčerpáno, nemá dítě nároku na placení měsíčních alimentů.

I provdaná nemanželská dcera žádati může na otci výživu a zaopatření, není-li ani ona ani její manžel s to potřebnou výživu zaopatřiti.

(Rozh. ze dne 20. července 1920, Rv. II. 137/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu sv. II., čís. 610.

Pro vyměření věna jest směrodatným jednak manželův stav v době sňatku, jednak jmění osoby, věnem povinné, v čase, kdy věno se požaduje. Mimo úvahu zůstává výše povinného dílu, na který osoba, oprávněná žádati věno, má nárok.

(Rozhod. ze dne 7. července 1920, R. II. 132/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II., čís. 578.

Podána-li žaloba o vyklizení bytu, aniž zaměstnavatel byl si dříve opatřil potřebné soudní svolení k výpovědi, nelze ji odmítnouti pro nepřipustnost pořadu práva, nýbrž dlužno ji zamítnouti. Soudní svolení k výpovědi není exekucním titulem k vyklizení bytu. O ně nutno teprve žalovat.

(Rozh. ze dne 13. července 1920, R. I. 461/26.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II. čís. 592.

Hypotekární věřitel, jehož pohledávka, znějící na koruny, jest splatnou v cizině, nemůže z důvodů, že jest zajištěna na tuzemské nemovitosti, žádati zaplacení v KČ.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1920, R. I. 294/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II. čís. 638.

I převod závodního podílu dědictvím lze učiniti závislým na souhlasu společníků, předpokládajíc, že zároveň uspořádá se ve společenské smlouvě případ, kdyby souhlas byl odepřen.

(Rozh. ze dne 27. července 1920, R. I. 520/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu, sv. II. čís. 613.

Podnájemník není oprávněn, domáhati se odkladu exekuce, povolené majiteli domu proti nájemci.

(Rozh. ze dne 7. září 1921, R. I. 747/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ., čís. 650.

Ustanovení § 14., odstavec druhý, nesp. říz. vztahuje se též k úpravě notářských poplatků dle § 179. not. ř.

(Rozh. ze dne 24. srpna 1920, R. I. 706/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ. čís. 634.

Smlouvy vypočtené v § 1., písm. b) zákona ze dne 25. července 1871, čís. 76 ř. zák. vyžadují k své platnosti notářského aktu i tehda, jde-li o manžele od stolu a lože rozvedené.

(Rozh. ze dne 14. září 1920, Rv. II. 107/20.) Uveřejněno: Sb. nejv. soudu civ. čís. 667.

ZE DNE.

Těžké doby nastávají našemu stavu. Jak se na jiném místě zmiňujeme, podán byl poslanecké sněmovně vládní návrh na zrušení čl. IX. zák. z r. 1921 aniž by bývaly, jak to vždy dosud zvykem bylo, notářské komory o návrhu tomto slyšeny. Také ohledně notářské sazby předložilo ministerstvo spravedlnosti ministerské radě zcela nový návrh, nepřihlízejíc k návrhu, podanému Spolkem našim a notářskou komorou pražskou ve smyslu úřady v Praze konané. Teprve po usilovném naléhání všech komor podařilo se dosíci toho, že o tomto návrhu veškeré komory byly slyšeny. Veškeré komory jednohlasně prohlásily vládní návrh za nepřijatelný a přímo za ohrožující naši existenci. Jsou to zejména 3 body zásadní, které, kdyby byly přijaty, znamenaly by takový úbytek příjmů notářských, že by nebylo možno ani krýti výlohy režijní i bylo by nutno personál kancelářský co nejvíce snížit. Zásady ty jsou: navrhované stanovení maximální hranice při listinách, inventurách a projednání, tarifování intervencí při valných hromadách, nehledě na stávající úmluvu uzavřenou se Svazem českých bank a tarifování překladů do jiných jazyků, kterážto práce není eminentně notářskou, nýbrž tlumočnickou. Kolegové mohou být ujištěni, že ve věci té učinil Spolek a vynikající členové z Prahy i venkova, zejména i z Moravy, Slezska i Slovenska vše, seč síly jejich byly. Podrobnější zprávu podáme až po skončené akci.

Osnova zákona o sociálním pojištění. Jak známo, připravuje ministerstvo pro sociální péči osnovu zákona o sociálním pojištění všech vrstev a za tím účelem svolalo komisi, do které přibralo příslušníky všech stavů, pouze na lékaře a notáře bylo zapomenuto. Za tou příčinou podal náš Spolek ministerstvu žádost, aby do komise té povolání byli též zástupcové našeho stavu.

Opomíjení stavu notářského stává se opět v nové době pravidlem. Jak známo, obrátil se Spolek náš v roce 1920 zejména též i na presidium ministerské rady se žádostí, aby příslušníci našeho stavu byli přibíráni za poradce k zamyšle-

ným reformám zákonodárství pokud běží o obor soukromého práva občanského, obchodního, směnečného, o reformu pozemkovou a zákony finanční, a presidium ministerské rady připsal ze dne 20. února 1920 c. 4846 sdělení Spolku, že žádost naše zaslána byla súčasťným ministerstvům, aby odůvodněné žádosti naší bylo na příště seč možno vyhověno.

Zdá se, že tento výnos upadl úplně v zapomenutí, neboť v poslední době nejsou přibíráni notáři za poradce ani o takových osnovách, které vitálně dotýkají se našeho stavu. Tak tomu jest na př. při sociálním pojištění, při změně o projednání pozůstalostí, při osnově o okresních hospodářských záložnách, při osnově zákona o přeměny společností s r. o. ve společenstva atd. Následek toho jest, že notářský stav jest ve svých právech zkracován, aniž by mohl se nějak brániti.

Kolkování likvidačních notářů v soudním komisařství. Ministerstva financí, jemuž ministerstvo spravedlnosti předložilo k rozhodnutí stížnost notářské komory v Praze z 30. prosince 1922, sdělilo výnosem z 19. března 1923 č. j. 7436/403/23, že považuje výnosy bývalého ministerstva financí ve Vídni ze dne 16. března 1908 č. 4819 a ze dne 16. července 1909 č. 21124 i na dále za platné, že však třeba v nich pozměniti citaci poplatkových ustanovení v tom směru, že ve výnose č. 4819 sazbu 1 K dle saz. pol. 49/43 písm. a) č. 1. zákona ze dne 13. prosince 1862 č. 89 ř. z. vztážmo § 1. cis. nař. ze dne 26. prosince 1897 č. 305 ř. z. dlužno nahraditi sazbou 2 Kč dle pol. 16a) sazby soudních poplatků ze dne 22. března 1922 čís. 123 Sb. z. a n. a sazbou 30 h dle saz. pol. 61/20 popl. zák. sazbou 1 Kč dle pol. 18a) cit. sazby soudních poplatků.

Vzhledem k tomu bylo presidium vrchního zemského úřadu v Praze poukázáno, aby naléhalo na to, aby výnosy bývalého ministerstva financí ze 16. března 1908 č. 4819 a ze 16. července 1909 č. 21124 byly dodržovány.

Valná hromada odboru »Praha« spolku notářů čsl. konala se v sobotu dne 28. dubna 1923 v hotelu Pasage. Průběh její byl tento:

I. Předseďa notář dr. Čulík zahajuje po 7. h. schůzi vítá přítomné a zjišťuje, že valná hromada svolána jest podle § 7. stanov, že přítomno jest více než 16 členů a že tudíž valná hromada jest způsobilá jednati a se usnášeti (§ 10.).

II. Jednatel notář dr. Černý podává zprávu jednatele skou, uvádí, že členů všech bylo 157, z toho notářů 124 a kandidátů 33. Poslední valná hromada byla 27./5. 1922. Zmiňuje se o intenzivní činnosti předsedy odboru, jenž ve své funkci jednatele ústředního výboru měl v poslední době, za nemoci p. presidenta dra Batka, na svých bedrech tíhu skoro celé stavovské práce ve spojení a účinně pomoci členů pražské notářské komory, pražských notářů vůbec a i kolegů vzdálených (notář dr. Slaměník z Litovle na Moravě).

Odbor vedle intervencí a běžné práce stavovské pořádal debatní večery, spojené s přednáškami:

1. 27./5. 1922. Notář dr. Mokry: O zajištění věna.

2. 28./10. 1922. Notář dr. Patsch: O smlouvách ve prospěch osob třetích.

3. 25./11. 1922. Min. rada Stát. pozemk. ústavu Dr. Kaňka: Záborový zákon v praxi.

4. 27./I. 1923. Dr. Čulík debatu o článku vrch. soud. rady Dra Zelinky na soudní komisařství se vztahujícím.

5. 24./3. a) President dr. Batěk: Ideologické základy projednání pozůstalostí, I. díl.

b) Proslov Dra Čulíka věnovaný památce † vicepresidenta Dra Kreimla.

6. 28./4. 1923. Notář Dr. Heinitz: Osnova zákona o fideikomisech.

K přednáškám pojily se debaty velmi živé a zajímavé. Přednášková a debatní činnost vzpružovaly mysl účastníků a nabádaly je k intenzivnějšímu vzdělávání odbornému. Právnik, který dnes se dále nevzdělává a nestuduje, ztrácí svou způsobilost pracovní i odbornou a stává se z něho t. zv. »Schimmelreiter«. Jest proto v zájmu stavu a v zájmu každého jeho příslušníka, mladého i starého, aby bedlivě si všímal judikatury i literatury, aby neustrnul na starém a překonaném. Můžeme s oprávněností říci, že každému se vyplácí námaha i výdej spojený s návštěvou přednášky a debaty. Schůze pořádají se vždy poslední sobotu v měsících zimních a podzimních. Vřele bychom si byli přáli, aby p. dr. Batěk mohl nám přednésti druhý díl své přednášky. Přednášky pronesené otiskovány jsou v »Českém Právu«. Zpráva byla schválena.

III. Zprávu pokladniční i přehližitelskou podal pokladník p. notář Hruška, jenž prohlásil, že dr. Frenzl účty podrobil revizi a že vzhledem ke svému odchodu z Prahy